

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Soudní Řízení](#) > [Nařízení o Digitalizaci – Oznámení Členských Států](#) > [Sweden](#)

Nařízení o digitalizaci – oznámení členských států

Obsah zajišťuje

Švédsko

Švédsko

Tato stránka obsahuje informace o oznámeních učiněných členskými státy podle nařízení (EU) 2023/2844.

Informace podle článku 17 odst. 1

a) Vnitrostátní informační portály pro komunikaci se soudy nebo jinými orgány

Švédsko nemá vnitrostátní informační portál rovnocenný portálu zavedenému nařízením o digitalizaci. Orgány ve Švédsku mají vlastní digitální platformy, na kterých poskytují služby a informace. Například švédská národní soudní správa (Domstolsverket), švédský exekuční orgán (Kronofogdemyndigheten) a švédský daňový úřad (Skatteverket) mají na svých internetových stránkách elektronické služby, které mohou fyzické a právnické osoby využívat ke komunikaci s úřady.

Například elektronická služba poskytovaná švédskou národní soudní správou umožňuje občanům podávat písemnosti, aniž by je museli podepsat. Službu lze také použít jako kontaktní formulář a poskytuje bezpečnější formu kontaktu než běžný e-mail. K dispozici je také elektronická služba pro digitální podepisování a podávání písemností, která umožňuje občanům digitálně podepisovat dokumenty a digitálně je podávat soudům a komisím v rámci švédských soudů. Elektronická služba je přístupná na adrese domstol.se a vyžaduje elektronickou identifikaci. Dalším příkladem je švédský exekuční orgán, který má elektronickou službu nabízející elektronické bankovní platby pro přeshraniční platby. Informace o platbách tohoto druhu jsou k dispozici na internetových stránkách švédského exekučního orgánu. Také švédský daňový úřad má elektronickou službu, která nabízí elektronické bankovní platby pro přeshraniční platby, například pro platby za evropské dědické osvědčení. Informace o platbách tohoto druhu jsou k dispozici na internetových stránkách švédského daňového úřadu. Další podrobnosti naleznete níže v části d) Elektronické platební metody.

Neexistuje jednotná elektronická služba pro všechny orgány. Namísto toho jsou jednotlivé služby dostupné prostřednictvím internetových stránek jednotlivých orgánů, které jsou přístupné všem osobám bez ohledu na to, ve které zemi se nacházejí. Podmínky využívání jednotlivých elektronických služeb se však mohou lišit v závislosti na typu věci a účelu služby. Informace o možnosti využití videokonferencí v přeshraničních řízeních naleznete v odpovědích níže.

b) Vnitrostátní právo týkající se videokonferencí v občanských a obchodních věcech

Pokud se má konat soudní jednání podle některého z právních aktů, na které se vztahuje článek 5, použijí se na dané řízení vedle přímo použitelných pravidel stanovených v nařízeních také procesní pravidla stanovená soudním řádem a zákonem o soudních řízeních (1996:242).

a)

Soudní řád se vztahuje na projednávání občanskoprávních věcí, tj. občanských a obchodních sporů. Z kapitoly 5 § 10 soudního řádu vyplývá, že soud může rozhodnout, jsou-li pro to důvody, že se osoba, jež se má účastnit

jednání, může zúčastnit prostřednictvím zvukového nebo audiovizuálního přenosu. Při posuzování, zda existují důvody pro účast prostřednictvím zvukového nebo audiovizuálního přenosu, musí soud vzít v úvahu mimo jiné náklady a obtíže, které by vznikly, kdyby se osoba, která se má jednání zúčastnit, musela fyzicky dostavit do soudní síně. Skutečnost, že účastník řízení nebo osoba účastnící se jednání má bydliště mimo Švédsko, je typickým důvodem k tomu, aby soud povolil účast prostřednictvím videokonference s ohledem na náklady a obtíže, které by s sebou nesla osobní účast. Konečné rozhodnutí v této věci přijímá soud. Ustanovení dále uvádí, že se má za to, že osoba účastnící se jednání prostřednictvím zvukového nebo audiovizuálního přenosu se fyzicky dostavila do soudní síně. To znamená, že procesními pravidly, která se vztahují na osobu účastnící se jednání prostřednictvím videokonference, jsou tatáž pravidla, jaká by se použila v případě, že by se osoba fyzicky dostavila do soudní síně.

Z ustanovení kapitoly 5 § 10 soudního řádu rovněž vyplývá, že na osobu, která se účastní prostřednictvím videokonference, se vztahují obecná vnitrostátní pravidla týkající se procesních práv a povinností, a to i pokud jde o doručování písemností a předvolání (viz mimo jiné kapitola 9 soudního řádu a § 3 zákona o doručování písemností), právo na tlumočení a překlad (viz kapitola 5 § 6 a kapitola 33 § 9 soudního řádu), právo na náhradu za účast na jednání (kapitola 36 § 24 a kapitola 37 § 3 soudního řádu), pokuty, penále a vymáhání v případě nedostavení se na jednání (viz mimo jiné kapitola 9 § 7 až 10 a kapitola 32 soudního řádu) a opravné prostředky proti soudním rozhodnutím (viz kapitola 49 soudního řádu).

Zákon o soudních řízeních (1996:242), který se vztahuje na řešení určitých věcí, které nemají být řešeny podle soudního řádu, v zásadě odkazuje na ustanovení soudního řádu týkající se procesních práv a povinností, a to i v otázkách týkajících se pokut, penále a vymáhání (§ 43) a tlumočení a překladu (§ 48). Zákon rovněž stanoví, že na účast prostřednictvím zvukového nebo audiovizuálního přenosu se vztahuje kapitola 5 § 10 soudního řádu (§ 21).

Více informací o právech a povinnostech osoby předvolané k soudu a o průběhu soudního jednání v praxi naleznete na [internetových stránkách švédských soudů](#).

Nařízení (EU) č. 606/2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech je provedeno mimo jiné zákonem (2015:197), který obsahuje doplňující ustanovení k nařízení EU o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech. Podle § 3 tohoto zákona se na řízení o úpravě ochranných opatření podle článku 11 a na řízení o odepření uznání a výkonu ochranných opatření podle článku 13 nařízení EU použije zákon o soudních řízeních (1996:242).

b)

Podle § 3 zákona obsahujícího doplňující ustanovení k nařízení EU o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech je příslušným soudem pro řízení podle nařízení (EU) č. 606/2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech okresní soud.

c)

Neexistují žádné formální překážky, které by soudu bránily svolat jednání z vlastního podnětu. V praxi jsou však jednání často svolávána na žádost stran nebo po konzultaci s nimi.

d)

K dispozici jsou videokonferenční nástroje Cisco a Mividas.

Další informace uvádějí [internetové stránky švédských soudů](#).

e)

Žádost o videokonferenci lze soudu podat kdykoli před jednáním. Na formu žádosti tohoto druhu nejsou kladeny žádné požadavky. Žádost lze proto soudu podat ústně, písemně nebo elektronicky. Soud obvykle rozhodne o žádosti v dostatečném předstihu před jednáním, zákonné lhůty však nejsou stanoveny. Rozhodnutí soudu o způsobu, jakým se má daná osoba jednání zúčastnit, nelze napadnout v průběhu řízení, ale až v návaznosti na pravomocné rozhodnutí ve věci.

f)

Ze všech jednání se pořizují zvukové a obrazové záznamy, aby je bylo možné v případě podání opravného prostředku přehrát u soudů vyššího stupně (kapitola 6 § 6 soudního řádu). Vzhledem k tomu, že jednání jsou nahrávána, nemusí se účastníci obvykle dostavit k soudu vyššího stupně, aby znovu vypovídali. Zvukový soubor je veřejným dokumentem, který může být na žádost zpřístupněn veřejnosti, pokud neexistují důvody pro jeho utajení. Videozáznam není veřejně přístupný. Po vydání rozhodnutí v dané věci jsou videozáznamy zničeny. Pravidla pro pořizování záznamů jednání se vztahují i na přeshraniční věci.

g)

Důvěrnost je zaručena prostřednictvím technických a praktických opatření v závislosti na okolnostech věci. Advokát může například hovořit se svým klientem odděleně prostřednictvím spojení v sousední místnosti soudní budovy.

h)

Některé obecné informace o účasti prostřednictvím zvukového a obrazového záznamu jsou k dispozici na internetových stránkách švédských soudů (domstol.se). Za podrobná praktická opatření v každé věci odpovídá příslušný soud. Neexistuje přístup k technologii převodu řeči na text.

i)

V každé konkrétní věci jsou účastníkům řízení poskytovány informace o tom, jak bude videokonference probíhat. Soud je rovněž povinen informovat osobu, která se účastní prostřednictvím videokonference, jakým způsobem tak má učinit. Informace zahrnují vše, co tato osoba potřebuje vědět, aby se mohla připojit a zúčastnit se jednání. Osobám se sluchovým postižením lze poskytnout pomůcky pro nedoslýchavé.

j-m)

Procesní pravidla, která se vztahují na osobu účastnící se jednání prostřednictvím videokonference, jsou tatáž pravidla, jaká by se použila v případě, že by se osoba fyzicky dostavila do soudní síně. Další informace viz písmeno a). Podrobná praktická opatření týkající se každé konkrétní věci se stanoví po konzultaci se stranami.

n)

Videokonferenční provoz, videokonferenční infrastruktura a videokonferenční systémy jsou chráněny mimo jiné šifrováním a firewally.

b) Vnitrostátní právo týkající se videokonferencí v *trestních věcech*

Pokud se má konat výslech podle některého z právních aktů, na které se vztahuje článek 6, použijí se na dané řízení vedle přímo použitelných pravidel stanovených v nařízeních také procesní pravidla stanovená soudním řádem a zákonem o soudních řízeních (1996:242).

a)

Na projednávání trestních věcí se vztahuje soudní řád. Z kapitoly 5 § 10 soudního řádu vyplývá, že soud může rozhodnout, jsou-li pro to důvody, že se osoba, jež se má účastnit výslechu, může zúčastnit prostřednictvím zvukového nebo audiovizuálního přenosu. Při posuzování, zda existují důvody pro účast prostřednictvím zvukového nebo audiovizuálního přenosu, musí soud vzít v úvahu mimo jiné náklady a obtíže, které by vznikly, kdyby se osoba, která se má výslechu zúčastnit, musela fyzicky dostavit do soudní síně. Skutečnost, že účastník řízení nebo osoba účastnící se výslechu má bydliště mimo Švédsko, je typickým důvodem k tomu, aby soud povolil účast prostřednictvím videokonference s ohledem na náklady a obtíže, které by s sebou nesla osobní účast. Konečné rozhodnutí v této věci přijímá soud. Ustanovení dále uvádí, že osoba, která se účastní výslechu prostřednictvím zvukového nebo audiovizuálního přenosu, se považuje za osobu, která se fyzicky dostavila do soudní síně. To znamená, že procesními pravidly, která se vztahují na osobu účastnící se výslechu prostřednictvím videokonference, jsou tatáž pravidla, jaká by se použila v případě, že by se osoba fyzicky dostavila do soudní síně.

Z ustanovení kapitoly 5 § 10 soudního řádu rovněž vyplývá, že na osobu, která se účastní prostřednictvím videokonference, se vztahují obecná vnitrostátní pravidla týkající se procesních práv a povinností, a to i pokud

jde o doručování písemností a předvolání (viz mimo jiné kapitola 9 soudního řádu a § 3 zákona o doručování písemností), právo na tlumočení a překlad (viz kapitola 5 § 6 a kapitola 33 § 9 soudního řádu), právo na náhradu za účast na jednání (kapitola 36 § 24 a kapitola 37 § 3 soudního řádu), pokuty, penále a vymáhání v případě nedostavení se na jednání (viz mimo jiné kapitola 9 § 7 až 10 a kapitola 32 soudního řádu) a opravné prostředky proti soudním rozhodnutím (viz kapitola 49 soudního řádu).

Zákon o soudních řízeních (1996:242), který se vztahuje na řešení určitých věcí, které nemají být řešeny podle soudního řádu, v zásadě odkazuje na ustanovení soudního řádu týkající se procesních práv a povinností, a to i v otázkách týkajících se pokut, penále a vymáhání (§ 43) a tlumočení a překladu (§ 48). Zákon rovněž stanoví, že na účast prostřednictvím zvukového nebo audiovizuálního přenosu se vztahuje kapitola 5 § 10 soudního řádu (§ 21).

Více informací o právech a povinnostech osoby předvolané k soudu a o tom, jak v praxi probíhá výslech, naleznete na stránkách [internetových stránkách švédských soudů](#).

- Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy je provedeno mimo jiné zákonem (2003:1156) o předávání osob ze Švédska na základě evropského zatýkacího rozkazu. Výsledky podle článků 18 a 19 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu se řídí stejnými procesními ustanoveními, jaká se uplatňují při vnitrostátním předběžném vyšetřování a která jsou v zásadě stanovena v soudním řádu.
- Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii je provedeno mimo jiné zákonem (2015:96) o uznávání a vymáhání rozsudků, které ukládají trest odnětí svobody, v Evropské unii. Podle tohoto zákona se na řízení, v nichž se koná výslech podle článku 6 nařízení o digitalizaci, vztahuje zákon o soudních řízeních (1996:242).
- Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty je provedeno mimo jiné zákonem (2015:650) o uznávání a výkonu probačních trestů v Evropské unii. Podle tohoto zákona se na řízení, v nichž se koná výslech podle článku 6 nařízení o digitalizaci, vztahuje soudní řád i zákon o soudních řízeních (1996:242).
- Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie je provedeno mimo jiné zákonem (2015:485) o uznávání a sledování rozhodnutí o opatřeních dohledu v Evropské unii. Podle tohoto zákona se na řízení, v nichž se koná výslech podle článku 6 nařízení o digitalizaci, vztahuje soudní řád.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu je mimo jiné provedena zákonem (2015:642) o evropském ochranném příkazu. Podle tohoto zákona se na řízení, v nichž se koná výslech podle článku 6 nařízení o digitalizaci, vztahuje zákon o soudních řízeních (1996:242).
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci je provedeno mimo jiné zákonem (2020:968), který obsahuje doplňující ustanovení k nařízení EU týkající se zajištění a konfiskace majetku. Podle tohoto zákona se na řízení, v nichž se koná výslech podle článku 6 nařízení o digitalizaci, vztahuje zákon o soudních řízeních (1996:242).

b)

Žádost o videokonferenci lze soudu podat kdykoli před výslechem. Na formu žádosti tohoto druhu nejsou kladeny žádné požadavky. Žádost lze proto soudu podat ústně, písemně nebo elektronicky. Soud obvykle rozhodne o žádosti v dostatečném předstihu před výslechem, zákonné lhůty však nejsou stanoveny. Rozhodnutí soudu o způsobu, jakým se má daná osoba výslechu zúčastnit, nelze napadnout v průběhu řízení, ale až v návaznosti na pravomocné rozhodnutí ve věci.

c)

V každé konkrétní věci jsou účastníkům řízení poskytovány informace o tom, jak bude videokonference probíhat. Soud je rovněž povinen informovat osobu, která se účastní prostřednictvím videokonference, jakým způsobem tak má učinit. Informace zahrnují vše, co tato osoba potřebuje vědět, aby se mohla připojit a zúčastnit se

výslechu. Osobám se sluchovým postižením lze poskytnout pomůcky pro nedoslýchavé.

d)

Důvěrnost je zaručena prostřednictvím technických a praktických opatření v závislosti na okolnostech věci. Veřejný právní zástupce může například hovořit se svým klientem odděleně prostřednictvím spojení v sousední místnosti soudní budovy.

e)

Pokud je k výslechu předvolána osoba, která nedosáhla věku 18 let, musí být podle zákona o předvolání vyrozuměn opatrovník této nezletilé osoby nebo jiná osoba odpovědná za péči a výchovu nezletilého, pokud neexistují zvláštní důvody, proč tak neučinit. Zvláštní důvody tohoto druhu mohou spočívat například v tom, že lze předpokládat, že oznámení opatrovníkovi by nezletilé osobě spíše uškodilo než prospělo, nebo že by oznámení opatrovníkovi zjevně neplnilo žádnou funkci. Podobná povinnost informovat opatrovníka platí v trestním řízení v případě, že je nezletilá osoba předvolána, protože je obviněna z trestného činu. Povinnost informovat opatrovníky a další osoby platí bez ohledu na způsob konání výslechu, včetně případů, kdy se koná prostřednictvím videokonference.

f)

Ze všech výslechů se pořizují zvukové a obrazové záznamy, aby je bylo možné v případě podání opravného prostředku přehrát u soudů vyššího stupně (kapitola 6 § 6 soudního řádu). Vzhledem k tomu, že výslechy jsou nahrávány, nemusí se účastníci obvykle dostavit k soudu vyššího stupně, aby znovu vypovídali. Zvukový soubor je veřejným dokumentem, který může být na žádost zpřístupněn veřejnosti, pokud neexistují důvody pro jeho utajení. Videozáznam není veřejně přístupný. Po vydání rozhodnutí v dané věci jsou videozáznamy zničeny. Pravidla pro pořizování záznamů výslechů se vztahují i na přeshraniční věci.

g)

Proti rozhodnutí o účasti prostřednictvím videokonference lze podat opravný prostředek v souvislosti s pravomocným rozhodnutím nebo rozsudkem u všech řízení týkajících se rámcových rozhodnutí 2008/909/SVV, 2008/947/SVV, 2009/829/SVV, směrnice 2011/99/EU a nařízení (EU) 2018/1805. V rámci opravného prostředku může obviněná, podezřelá, odsouzená nebo dotčená osoba podle nařízení (EU) 2018/1805 namítat, že byla porušena její práva podle článku 6 nařízení o digitalizaci. Pokud soud s tímto posouzením souhlasí, může buď změnit rozhodnutí ve prospěch stěžovatele, vrátit věc k přezkoumání soudu nižšího stupně, nebo uskutečnit nový výslech, aby napravil chybu, které se dopustil soud nižšího stupně.

Státní zástupce může nařídit výslech podle čl. 18 odst. 1 písm. a) bodu i) rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu. Postup a nesprávná rozhodnutí státního zástupce v předběžném vyšetřování mohou být přezkoumány v rámci dozorové činnosti švédského státního zastupitelství. Při hlavních líčeních ve Švédsku uplatňují švédské soudy zásadu volného hodnocení důkazů (kapitola 35 § 1 soudního řádu). Podle švédského práva jsou tedy zpravidla povoleny všechny formy důkazů. Skutečnost, že byl například důkaz získán v rozporu s určitým právním předpisem, v zásadě nebrání tomu, aby byl předložen v soudním řízení. Pokud soud v rámci volného hodnocení důkazů zjistí důvody pro zpochybnění způsobu, jakým byly důkaz získán, může konstatovat, že informace mají malou nebo žádnou důkazní hodnotu. Je také možné přiznat odškodnění za porušení, které vedlo k neoprávněnému získání důkazu, například snížením trestu. Informace získané v rozporu s článkem 6 nařízení o digitalizaci proto mohou mít malou nebo žádnou důkazní hodnotu nebo mohou vést ke snížení trestu.

Pokud byla porušena práva jednotlivce podle článku 6 nařízení o digitalizaci, může se domáhat náhrady škody způsobené nesprávným výkonem veřejné moci (viz kapitola 3 zákona o občanskoprávní odpovědnosti (1972:207)).

h)

K dispozici jsou videokonferenční nástroje Cisco a Mividas.

Další informace uvádějí [internetové stránky švédských soudů](#).

i)

Některé obecné informace o účasti prostřednictvím zvukového a obrazového záznamu jsou k dispozici na internetových stránkách švédských soudů (domstol.se). Za podrobná praktická opatření v každé věci odpovídá příslušný soud. Soud je rovněž povinen informovat osobu, která se účastní prostřednictvím videokonference, jakým způsobem tak má učinit. Informace zahrnují vše, co tato osoba potřebuje vědět, aby se mohla připojit a zúčastnit se výslechu.

j)

Neexistuje přístup k technologii převodu řeči na text.

k-m)

Procesní pravidla, která se vztahují na osobu účastnící se výslechu prostřednictvím videokonference, jsou tatáž pravidla, jaká by se použila v případě, že by se osoba fyzicky dostavila do soudní síně. Další informace viz písmeno a).

n)

Videokonferenční provoz, videokonferenční infrastruktura a videokonferenční systémy jsou chráněny mimo jiné šifrováním a firewally.

c) Poplatky v řízeních v občanských a obchodních věcech

Informace o soudních poplatcích jsou uvedeny ve vyhlášce (1987:452) o poplatcích u obecných soudů. Informace o poplatcích případně ukládaných jinými orgány naleznete v příslušných bodech níže.

Evropský platební rozkaz

V případech řešených podle nařízení (ES) č. 1896/2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu, činí poplatek za žádost 300 SEK, viz § 1 nařízení (1992:1094) o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu (FAK). Poplatek za návrh musí navrhovatel uhradit předem, viz § 5 zákona o řízení o evropském platebním rozkazu (2008:879). Pokud se doručení provádí v jiné zemi EU, může tato jiná země v některých případech ukládat poplatek za doručení. Poplatek hradí navrhovatel.

V případech týkajících se získání informací o bankovních účtech podle nařízení (EU) č. 655/2014, kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech, se účtuje poplatek ve výši 300 SEK, viz § 17 nařízení o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu.

Evropské řízení o drobných nárocích

V řízení o drobných nárocích se ukládá pouze jeden poplatek za podání návrhu, a to v okamžiku podání návrhu soudu. Za řízení nebo za procesní opatření se nevybírají žádné další poplatky. Celkovou částku za řízení tvoří poplatek za návrh, který po 1. červenci 2014 činí 900 SEK (příloha k nařízení (1987:452) o poplatcích u obecných soudů).

Evropský příkaz k obstavení účtů

Ustanovení o soudních poplatcích jsou stanovena v nařízení (1987:452) o poplatcích u obecných soudů. Poplatek za žádost o evropský příkaz k obstavení účtů činí 2 800 SEK. Poplatek se platí při podání návrhu u soudu.

Nařízení o dědických věcech

Švédský daňový úřad vybírá následující poplatky podle § 2 nařízení (2015:422), jež obsahuje doplňující ustanovení k nařízení EU o dědických věcech, a podle § 10 nařízení (1992:191) o poplatcích:

- Žádost o dědické osvědčení – poplatek za žádost ve výši 1 660 SEK.
- Žádost o novou ověřenou kopii dědického osvědčení nebo o již vydané dědické osvědčení – poplatek za

žádost ve výši 320 SEK.

- Žádost o prodloužení doby platnosti ověřené kopie dědického osvědčení – poplatek za žádost ve výši 320 SEK.

Ostatní nařízení

U ostatních nařízení, tj. nařízení o insolvenčním řízení, nařízení o majetkových poměrech v manželství, nařízení Brusel II a nařízení o vyživovací povinnosti, nebyly zjištěny žádné poplatky.

Poplatky švédskému exekučnímu orgánu za výkon rozhodnutí

Ve věcech vymáhání pohledávek a jiných exekučních věcech činí základní poplatek 600 SEK, viz § 5–6 nařízení o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu. V jednotlivých případech obstavení majetku je základní poplatek účtován za každý rok trvání věci.

V případě nuceného prodeje movitého majetku se účtuje poplatek za prodej. Poplatek za prodej činí 4 % z kupní ceny, viz § 11 nařízení o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu.

V případě nuceného prodeje nemovitého majetku jsou účtovány poplatky za přípravu a prodej.

Poplatek za přípravu činí 1 % z odhadní ceny nemovitosti. Poplatek za prodej činí 4 % z kupní ceny. Součet poplatku za přípravu a poplatku za prodej nesmí být nižší než 20 % a vyšší než 150 % základní částky ceny, viz § 12 nařízení o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu.

Podle § 13 nařízení o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu se zvláštní poplatek vybírá v případě, že opatření v dané věci znamená pro stát zvláštní náklady. Výše poplatku je shodná s náklady. Zvláštním poplatkem může být například poplatek za uskladnění po vystěhování. Za náklady státu, například za doručování písemností nebo tlumočníky, se nevybírá žádný zvláštní poplatek, viz § 14 nařízení o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu.

Informace o poplatcích v ostatních případech viz § 17 nařízení o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu.

Odpovědnost navrhovatele za úhradu nákladů řízení

Obecně platí, že švédský exekuční orgán účtuje náklady žalovanému/dlužníkovi. Pokud není možné náklady účtovat žalovanému/dlužníkovi, nese je obvykle navrhovatel, viz kapitola 17 § 2–4 exekučního řádu.

Ve věcech týkajících se obstavení pro účely výživného a náhrady škody způsobené trestným činem není navrhovatel povinen hradit náklady exekuce, viz kapitola 17 § 3 druhý odstavec a kapitola 7 § 14 odst. 1 a 4 exekučního řádu.

Švédský exekuční orgán může žadatele vyzvat k zaplacení poplatku předem, viz kapitola 17 § 5 exekučního řádu a § 4 první a druhý odstavec nařízení o poplatcích švédskému exekučnímu orgánu.

d) Elektronické platební metody

Podle nařízení (1987:452) o poplatcích obecných soudů existují dva alternativní způsoby úhrady poplatků za podané návrhy. Jedním je platba debetní/kreditní kartou a druhým převod na bankovní účet švédských soudů. Oba způsoby platby jsou k dispozici prostřednictvím [internetových stránek](#) švédských soudů. Platby debetní/kreditní kartou lze provádět i ze zahraničí. Podobně jsou údaje o IBAN a BIC uváděny na platebních dokladech vytvořených v platební službě. Na základě těchto údajů mohou cizí státní příslušníci provádět platby ve prospěch švédských soudů. Informace potřebné pro debetní/kreditní karty naleznete u příslušné platební služby. Údaje pro bankovní převod a referenční údaje platby vytvoří platební služba při provedení platby.

Švédský daňový úřad nabízí pro přeshraniční platby možnost elektronických bankovních plateb, například pro platbu za evropské dědické osvědčení. Informace o platbách tohoto druhu naleznete na [internetových stránkách](#) švédského daňového úřadu.

Švédský exekuční orgán nabízí pro přeshraniční platby možnost elektronických bankovních plateb. Informace o platbách tohoto druhu naleznete na [internetových stránkách](#) švédského exekučního orgánu.

Ustanovení čl. 17 odst. 2 – Oznámení o předčasném využívání decentralizovaného informačního systému

Švédsko není připraveno začít předčasně využívat decentralizovaný systém v rámci spolupráce podle nařízení o digitalizaci.

Ustanovení čl. 17 odst. 2 – Oznámení o předčasném využívání videokonferencí v občanských a obchodních věcech

Švédsko není připraveno začít předčasně uplatňovat článek 5 nařízení o digitalizaci.

Ustanovení čl. 17 odst. 2 – Oznámení o předčasném využívání videokonferencí v trestních věcech

Švédsko není připraveno začít předčasně uplatňovat článek 6 nařízení o digitalizaci.

■ Poslední aktualizace: 10/04/2026

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.